

ת"פ 29556/01/12 - מדינת ישראל נגד מ.ב. מ.ב. נכסים בע"מ, רחמים אליצור, משה ביטון

בית משפט השלום באשקלון

01 פברואר 2014

ת"פ 29556-01-12 מדינת ישראל נ' מ.ב. מ.ב. נכסים בע"מ ואח'

מספר בקשה: 3

בפני	כב' השופטת דינה כהן, ס.נשיא
מאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים:	1. מ.ב. מ.ב. נכסים בע"מ 2. משה ביטון 3. רחמים אליצור

החלטה

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות כדלקמן:

- לנאשמת 1- איסור לכלוך והשלכת פסולת, פינוי פסולת לאחר שאינו מורשה וניהול עסק ללא רישיון.
- לנאשם 2- הפרת אחריות נושא משרה (לכלוך רשות הרבים), הפרת אחריות נושא משרה (פינוי פסולת לאתר שאינו מורשה) וניהול עסק ללא רישיון.
- לנאשם 3- איסור לכלוך והשלכת פסולת ופינוי פסולת לאחר שאינו מורשה.

עם סיום פרשת התביעה העלה הסנגור טענה לפיה אין להשיב לאשמה.

2. ובמה דברים אמורים:

על פי כתב האישום הנאשמת 1 הינה חברה שעוסקת בהובלת מטענים לרבות פסולת בניין. נאשם 2 הינו בעליה ומנהלה של הנאשמת 1 ונאשם 3 מועסק כנהג בחברה, שבבעלותה משאית בעלת מספר זיהוי 56-191-60. בתאריך 22/6/11 בסמוך לשעה 13:45 הנאשם 3 הוביל ופינה פסולת בניין שכללה אבנים, חצץ, שברי בטון, ענפים ומיכל מתכת באמצעות המשאית והשליך את הפסולת באתר שנמצא ברשות הרבים סמוך לקיבוץ ניצנים. בנוסף, באותו התאריך הנאשם 3 הוביל פסולת בניין אותה השליך באתר פסולת באשקלון ובמספר מועדים

עמוד 1

שאינם ידועים במדויק, בסמוך לחודש יוני 2011 או במהלכו, הובילה הנאשמת 1 פסולת לאתר דודאים באמצעות נהגים מטעמה לרבות הנאשם 3 ומר דוד כהן.

3. ככלל סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נ"ח) התשמ"ב 1982, קובע:

"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בענין..."

מסתיימת פרשת התביעה, זכאי הנאשם על פי סעיף 158 הנ"ל שלא להשיב לאשמה כאשר אין בראיות התביעה כדי לבסס את המיוחס לו בכתב האישום. משמעות טענת "אין להשיב לאשמה" היא כי אפילו אם יינתן לראיות התביעה מלוא האמון והמשקל הראיתי אין בהן כדי לבסס הרשעתו של הנאשם ועל בית המשפט לזכות את הנאשם כבר בשלב זה.

ראה לעניין זה **יעקב קדמי** "על סדר הדין הפלילים, חלק שני, הליכים שלאחר כתב אישום א", מהדורה מעודכנת, תשס"ט, 2009, עמ' 1445-1455 שם נאמר, בין היתר:

"המשמעות המעשית של "היעדר הוכחות לכאורה" בהקשר זה היא: כין אין בראיות שהוגשו לבית המשפט מטעם התביעה כדי לבסס הרשעה אפילו יינתן בהן מלוא האמון, ויוענק להן מלוא המשקל הראייתי. במצב כזה, אין הצדקה לדרוש מן הנאשם להתגונן; שהרי אין לו בפני מה להתגונן, וראוי לזכותו."

הלכה היא כי במסגרת הדיון בטענה שאין להשיב לאשמה, על התביעה להציג ראיות בסיסיות ודלות להוכחת יסודותיה של העבירה המפורטת בכתב האישום, ומשעשתה כן על הנאשם להשיב לאשמה המיוחסת לו בכתב האישום. אין בית המשפט בשלב זה קובע מהימנות ואין בית המשפט קובע בשלב זה משקל הראיות. לעניין זה ראה בפסק הדין המנחה **ע"פ 732/76 - מדינת ישראל נ' רפאל כחלון ואח, פ"ד לב(1), 170, שם נפסק:**

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49 הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם."

הלכה היא גם אם בחומר הראיות קיימות ראיות המחלישות את הראיות המפלילות, או אף סותרות אותן, אין בית המשפט שוקל שיקולי מהימנות, ואינו מעניק משקל ראייתי לראיות.

4. שקלתי את טענות ב"כ הצדדים ובהתחשב ברף הראייתי הנמוך שיש בו לחייב הנאשם להשיב לאשמה, נדחית הטענה ואנמק בקצרה.

אין מחלוקת שהמשאית הינה בבעלות הנאשמת 1. כמו כן, אין מחלוקת שהמשאית נמצאה במקום ובזמן המתוארים בכתב האישום, בסמוך לערמת הפסולת וקיימים עקבות גלגלים כפולים, כשל משאית מהסוג המופיע בכתב האישום, על החולות. הסנגור הביע פליאה מדוע לא צולמו תמונות של ארגז המשאית מתרומם בעת שנשפכה הפסולת וכן טען כי הנהג חייב לרדת מתא הנהג על מנת להפעיל את הארגז אולם תוך שמפנה לסתירות פנימיות לדבריו בעדותו של עת/1. מחלוקת אלה, כמו גם שאלת מהימנות העדים, עניינן למועד הכרעת הדין ולא לשלב זה. קיימות בחומר החקירה ראיות, גם אם נסיבתיות, להוכחת האשמה ברף הנמוך הנדרש לשלב הזה של ההליך.

נפסק לא אחת, כי כאשר מסכת הראיות של התביעה מבוססת על ראיות נסיבתיות - על בית המשפט לבחון כל תרחיש אפשרי שעשוי להתיישב עם הראיות. אם המסקנה האחת והיחידה שעולה מהניתוח היא לרעת הנאשם - יוכל בית המשפט להרשיעו על בסיס ראיות אלו. כלל זה כפוף לעיקרון לפיו לא ישא אדם באחריות פלילית אלא אם היא הוכחה מעבר לספק סביר (ראו סעיף 34 לכח לחוק העונשין, התשל"ז-1977).

לאור האמור, נקבע בזאת כי המאשימה הציגה, ולו לכאורה, בסיס ראייתי ראשוני לצורך הוכחת יסודותיהן של העבירות הנטענות בכתב האישום. לכן ומנמוקי הסנגור בתגובתו, טענת הנאשמים כי "אין להשיב לאשמה" נדחית.

5. פרשת ההגנה וסיכומים בעל פה נקבעת לתאריך 4/2/14 שעה 13:30. הסנגור יזמן הנאשמים וכן עדי הגנה אם ישנם. (לא ניתן לקבוע למועד המוצע בשל יומן עמוס).

6. להודיע לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א אדר א 1/2/14 בהעדר הצדדים.